



COLUMN PERSPECTIEF

Mag geschiedenis ook leuk zijn? Goeie vraag, zou de verledentijdprofessor zeggen, daarmee tevens het antwoord omzeilend. Nou kunnen we, mede dankzij zijn spitwerk en dat van vele collega's met hem en vóór hem, gevoeglijk aannemen dat onze voorouders op wier schouders wij ons boven het maaiveld van de historie proberen te verheffen het ook wel eens leuk hebben gehad. Al was het maar als incidentele uitkomst van ons aller menselijk tekort; noem het de *condition humaine*. Maar maakt deze aanname de geschiedenis ook leuk? Niet per se. En daar ging de vraag ook niet over.

Geschiedenis is een opeenstapeling van verhalen. Overlevering noemen we dat. Inderdaad, als publiek word je overgeleverd aan het perspectief en de interpretatie van de boodschapper. Ieder z'n eigen geschiedenis. Of, zoals publicist en amateurhistoricus Jan Blokker het placht te zeggen: 'Geschiedenis is niet wat er gebeurd is, geschiedenis is wat de mensen zich herinneren.' Sinds we die herinneringen vastleggen en onderling toetsen, is er sprake van enige ordening in wat we als onze 'collectieve herinnering' zijn gaan zien. Neemt niet weg dat de ene geschiedenisleraar heel andere 'herinneringen' aan Napoleon heeft dan de andere. Om over de professoren en Geert Mak nog maar te zwijgen. Niet iedere vader blijkt van dezelfde eeuw.

Hoe gaan we daar nu mee om? En vooral dus, mag het ook leuk zijn? Bij het praktiseren van achteromkijken kom je al gauw terecht tussen de rekkelijken en de preciezen. Net als in godsdienstkwesies, zoals altijd en overal; ook – en dat is leuk – in de Tachtigjarige Oorlog die we net collectief hebben herdacht. Je kunt er doorwrochte pagina's grijs en vol notenschrift aan wijden voor op de nog te lezen 'opeenstapeling van verhalen'. Je kunt ook de moderne wendbaarheid hanteren van nieuwe methoden en technieken, bijvoorbeeld in tv-series als '80 Jaar Oorlog' en 'Welkom in de 80-jarige Oorlog' en daarmee het gesprek van de dag worden aan de koffieautomaat. Zelfs een biertje brouwen over het onthoofde lijk van de Graaf van Horne kan een ander licht werpen op ons verleden, al dan niet met koppijn achteraf. Noem het voor mijn part oude wijn in nieuwe zakken.

Zo kan het ook met een historisch tijdschrift. Zoals *De Maasgouw*. Stilstaand water is niet goed voor de dorst. Daarom zijn ze er in eerdere eeuwen bier van gaan brouwen. Ook dat was een kwestie van perspectief. En praktisch inzicht, met leuke bijwerking.

Door van water bier te maken, werd het drinkbaar. Een tijdschrift kun je letterlijk nemen, in die zin dat het veel tijd behandelt en het lezen veel tijd vraagt. Je kunt het ook in meer beeldende zin benaderen, tijdgevoelig dus, met leuke bijwerking. Door namelijk van zo'n tijdschrift een magazine te maken, wordt het leesbaar. 🐣

Frits Nies